

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
Szllágyi György.
Telefon 34

Egész évre 8 kor., félévre 4 kor.,
negyedévre 2 kor.
Nyilttér soronkint 40 fillér.

Háboru minden bokorban.

A háboru szele fuj a Garni kávéházban is, viharvert ügynökök és lócsiszárok, szenvedélyes hangon tárgyalják azt a mindennél fontosabb kérdést, hogy lesz-e háboru vagy sem. Ha nem, miért nem s ha igen, miért ne? „A külpolitikai helyzet nem rózsás” hangzik az egyik asztalnál. „A politikai látóhatárt sötét felhők borítják”, szól a viszhang az uzorások tájékaról.

Az emberek gyanura kaptak, izatottak, előkerül a fantázia s hozzáragadva a máskor oly mindennapi eseményekhez, megnagyítja, felfujja s pár perc múlva holt bizonyossággá válik, hogy háboru lesz.

A háborus hir lavinája így indul meg. Egyik lap azt írja: Az előkészületek mind meg vannak téve, úgy hogy akármelyik nap megtörténhetik a mozgósítás. Nosza, szaladj te is pajtás, rezzen meg az olvasó. Tovább olvassa: a hadvezetőségénél és a katonai hivatalokban lázasan folyik a munka. Biztosan háboru lesz, ijedezik az olvasó, mert másképp nem dolgoznak. Most aztán jön a cikk az annexióról, a tőzsde hullámzásáról,

nagyhatalmi hóbortról, pangásról, európai egyensúlyról s kész a gyanu az olvasóban, hogy valami készül.

A lavina nő, Kaposvárra sok ajánlat levél érkezik a postán, még pedig lepecsételt levelek. Hogy mi van bennük, senkisé tudja. De már kiolvasták szorgos szemek, hogy ez háboru jele, behívó parancs. Szabadkán kiürítik a kórházakat, mert sok az ingyenélő, pilótákat rendelnek. Hopp ez is a háboru jele. Sok a munka a távirdáknál, nyomoz tovább afantázia, ez baj. A dohánydarabba rendelt ment, hogy az ugynevezett komisz dohányból legyen készlet. Itt is háborut szagol a gyanakvó orr. Lovat vásároltak. Szabadkán, jelenti egy lap. Igaz, hogy máskor is vásároltak. De most, biztosan hadi célokra kell a ló. Szerb kémek fogtak el Kolozsvarott, kiáltja egy vidéki ujság. Szerbnek Szerb, de nem kém, csak kéményseprő, de már kész a hir, hogy a háboru kitörőben.

Tüzegek gyakorlatoznak Kardón, mondja egy másik hiradás s most már holt bizonyos, hogy vérontás lesz. Nyilatkozik az aradi vöröskereszt főorvosa s már hallják az ágyuk ropogását s délután

a Kis Fekete-kavéházban megszólal a legujabb szaktekintély, a háboru ember s elkezd:

— Így volt hetvennyolcban is mint most. Én még fiatal ember voltam, de már hónapokkal előbb tudtam, hogy háboru lesz. A bosnyák kertészek mind hazamentek, tudtam, hogy miért. lát most is így van az. A lóvásártéren sok a szerb, hej, odadjuk a jó lovakat, hogy azon jöjjenek be a szerbiának. . . A baresi állomáson letartóztattak egy waggon dinamitot, mely Szerbiába volt irányítva.

Es így tovább. Nem történik semmi, csak az, a mi máskor. De a gyanu, az izgalom már megvan s ha a kaszárnyában patkolják a lovakat, a kapuban álló tömeg babonásan suttoja: háboru lesz, háboru.

Ezen a címen kér tőlem a szabó törlesztést, a suszter pénzt, az unokaöcsém kardot, puskát. Ezen a címen ülnek le ismeretlen emberek az asztalomhoz s kifejtik a háborura vonatkozó nézeteiket. Es tegnap már lovagias ügye támadt egy vidéki borkereskedőnek, mert röviden kijelentette, hogy az egész háborus fecsegés számárság. Erre a következő kérdést intézte hozzá a butorszállító:

T Á R C A.

A véletlen.

A dolog a falusi verandán kezdődött. Az asztal mellett férfiak ültek, a levegőben szivarfüst szállt, de nem volt itt egészen, csak jött. Közeledett és rémitett árnyékkal, sötétséggel, rejtelmekkel. Lángok nem gyultak ki, villamos gömbök nem szálltak vele csatába. A fekete zöld fák, az épület homályosodó tömege, a nyugtalan városi emberek a verandán csendesen megadták magukat.

Nagyon szomorú az ilyen este. A nap frissen fenyőzönnel kezdődik. Az asztalon rézgöli párolog, reménységgel eltelve újra kezdődik az élet.

— Szép itt — gondolja az ember — és vár és boldog, hogy ura az életnek. Most itt van, mert levegőt és napsugarat kíván, de elmenekül, mihelyt a hideg szél jön és irthozja a busz fákát és az árva falakat. Az este azonban meghozza a nyugtalanító szelet. Mi erőtlően fáradtan ülünk és az utolsó vonat már elment. Nem lehet menekülni.

A nyugtalanság, a titokzatos lész egyre

közelebb jön és az agyra nehezedik. Ilyenkor támadnak a nehéz félelmek és a kusza rémek.

— Az életünk — mondotta az egyik férfi — tulságosan sok véletlennel van borítva. Én küzdök velük, borzasztóan küzdök, de hiába. Négy falat szeretnék, amely között a teret mindig beláthatam, ahol tudom, mi következik, hogy semmi meg ne lepjen, meg ne rémitsen. De el kell mennem minden nap a bátorító falak közül és minden este szívdobogva, elfuló lélekzettel nyitok be: nem vár-e meglepetés; nincs-e baj?

— Milyen véletlen? Akármilyen kicsi. Egy üzenet, egy levél. A levelek is üldöznek. A dolgomat pontosan elvégzem, az ügyim naponta egyformán bonyolódanak le, igyekszem minden eseményt megelőzni, nem tartok függőben semmit. És mégis, levelek üldöznek. Két-három napig ha nyugtom van, akkor felesavarom a villanyt és az asztalon ott terpeszkedik egy otromba boríték. A keserűség önt el ilyenkor. Mit akarnak? Miért hajszoznak? Titokzatos, idegen, ismeretlen levél; soha semmi jót nem rejtett még magában. Ha legkevésbé ártalmas, hát szürke és semmitmondó és közönyös. Ezér: az érdektelen üres semmiért kellett a vérnek az

agyamba tódulnia, ezért kellett halálosan hosszú percekig remegnem a véletlentől, amely a nyomorult papirdarabok között meghuzódik.

A házi gazda mosolygott és a várost okolta.

— Falun — mondotta, — csak jó, természetesen véletlentől kell félni. A vilámtól, ez néha leüt és a viz olykor áldozatokat követel. A város azonban megrontja az embert, kifinomítja és olyan komplikálttá, olyan sok csavaruvá teszi, hogy két gépész kellene hozzá állandóan.

A veranda alatt elvezető országuton két apró szőke lányka szórta a homokot, sikoltozva a gyönyörűségtől. Az apó kiállított valamit rájuk, gyöngéd és értelmetlen intést és visszafordult a barátaihoz. Nem szólt, csak mozdulataiból, a tekintetéből olvasták ki a barátai, hogy a családi életet, a tiszta és szüntelen asszonyt, a gyereket, az együttes nyugalmat tartja minden lázongó agyvelő, bomló idegrendszer csálhatatlan orvosságának. Megértették és elnézően mosolyogtak.

Azután csend lett. Égő pontok, csendesen szivott szivarok világítottak. A távolból egyhangu berregés hullatszott, a melyre senki sem figyelt. A berregés oró-

— Tudja már ön, mi az a háboru? Fogalma sincs róla. Hogy is lehetne olyan embernek, aki tiszta vizet önt a poharába.

Elhangzott az első pofon, olyan, mint egy ágyulövés. Most már elhiszem, hogy háboru van — a kávéházakban.

Márciusi ünnepek.

A „Barosi Iparos Olvasókör”-ben.

Baros közönsége március Idusát — mint minden évben — úgy most is impozáns módon ünnepelte. Két igen szép s meghatározó ünnepélynek voltunk tanúi. Az egyiket a „Barosi Iparosok Olvasóköre” rendezte. Az ünnepélyt Dallos István vezetésével a dalárda a Hymnus elénekklésével nyitotta meg. Majd dr. Piszár Antal lendületes beszédében méltatta a nagy nap jelentőségét. Ezen beszédbe mintegy bekapcsolódott Sárközy György főszolgabíró tartalmas s magas stílusban megírt alkalmi értekezése. A felolvasást nyomban kommenciós Talpra magyar! szavallónak Cserényi János követte. Utána Körmendy Károly lépett a pódiumra, ki „Petőfi szobra” című melodramát szavallta nagy hatással. A melodramát zongorán Kovácsis Irénke mély intellektualitással kísérte. Alig ült el a taps, már is felhangzott a „Talpra magyar!” tüzes akkordja, melyet a dalárda igen szép összhangban énekelt.

Dömötör Kálmáné csinos szoprán hangon régi kuruc nótákkal szórakoztatta a szép számmal egybegyűlt közönséget. Pólt Viktor „Riadó” című költemény élénk elszavallásával aratott elismerést.

Az estély műsorát a dalárda „Indul a csatára” kezdetű kuruc nótával zárta be. Mondanunk sem kell, hogy a szereplők igen sok tapsot kaptak s többször hívták a lámpák elé. A műsor lepergése után az ifjuság kivilágos-kivirradtig rakta a szebbnél-szebb magyar táncot.

Az „Iparosok Olvasóköre” ezen estélyvel méltó dokumentumát adta törhetetlen hűségének a magyar hazaszeretet s a függetlenségi eszmék iránt.

Ugy legyen az mindenha!

A „Barosi Társaskör”-ben.

A „Barosi Társaskör” az előbbi évektől elütően szokatlan nagy számban jelen volt közönség előtt mutatta be hódolatát a márciusi napok emlékéből kifolyólag. Ezen estély tanubizonyosága annak, hogy a tár-

saskörbe új, frissebb szellem vonult be. A rendje módja! S csak dícsérettel emlíkezhetünk meg eme örvendetes változásról. Magáról az ünnepélyről is megelégedéssel szólhatunk.

A műsort Zsolnai Vilmos zenekara a Rákóczy indulóval vezette be. Aztán megkezdődött a tulajdonképeni műsor.

Elsőnek dr. Piszár Antal lépett az emelvényre, ki rövid, de szép beszédben hazafiságra buzdította a közönséget. Utána Hendel J. vezetése alatt a dalárda csinos ének száma (Hymnus) következett, melyet a közönség állva hallgatott végig. Majd dr. Perczel György főszolgabíró szónoki tehetséget eláruló magvas beszédben tárgyalta a nagy nap jelentőségét. Ennek mintegy oknyomozó történetét adta. Haas Lajos a „Talpra magyar” hatásos elszavallásáért érdemel elismerést, ugymint Heller Géza egy allegorikus költeménynek virtouz előadásáért. A szavallatot Kantz Ferencné finoman disztingvált cimbalom játéka követte. Edes bus magyar dalok váltakoztak a hurokon. Régi magyar ke-sergő nótákat hirtelen gyors ütemű nótákkal cserélte fel. Kantzné művészi játékát a közönség számos hogyvoltozással ismerte el. Sok . . . sok tapsot kapott. A műsort a dalárda fejezte be. A dalárda éneke — bár a közreműködőknek igen rövid idő állt rendelkezésükre — harmonikus egészet képezett. Ezért is méltó az elismerésre.

— Főkezni, megállni!

Már át is vetette magát a korláton, de az mérhetetlenül rövid idő, amíg a ré-mült, tétova kiáltozás miatt késett, az elég volt. Előtte elszárguldott a gép és a homokban ott maradt két irtózat, véres kicsiny tetem.

A közönség igen kedélyes hangulatban reggelig maradt együtt. Természetesen a szórakozásnak főkelléke: tánc volt. Egy igen szomorú tünetről kell megemlékeznünk. Nem az „öregebb” fiatalemberekről szól az ének, hanem a pártiképtelenekről. Mintha legalább is buzdítást kaptak volna, olyannyira irtóznak a táncról, vagy hát — megjegyzésünknek korántisincs sértő célzata — az előkelőség zománcától. Ne tessenek fiatal uraim téliesen a rácsnak s kályhának dülleszkedni! Hanem elő-vele azzal az igazi, hamisíthatatlan jókedvvel. Hisz azok az olympusziak a táncot nem podagrásoz, meg a reumasok részére találták fel. Ez a fiatalság szabadalma!

Elni kell vele!

H I R E K.

— **Vasutasok közgyűlése.** A Magyar szt. Korona Országainak Vasutas Szövetsége barcsi kerülete f. hó 21-én d. u. 3 órakor saját helyiségében évi rendes közgyűlést tart.

Zavaros kiállítások hallatszottak. Az apa térdre bukott a borzalmas pillanatban. Iszonyu üvöltés szakadt ki a torkán és az üvöltéssel együtt két velőig ható csattanás. A revolver csattant, amelyet ugrás közben, szinte öntudatlanul raktott elő zsebéből.

Az asszonynak, aki a gépet irányította, még a kormányon volt a keze. A test azonban lehanyatlott oldalra és vérsugár tört ki belőle. Végig öntözte az utat, a gép pedig rohant előre félelmesen.

A két kis holttest körül megzavarodott, félőrült, tehetetlen emberek keringtek. Cselédek jöttek, sirás és asszonyi sikoltozás töltötte be a levegőt. Panaszos állati üvöltözés felelt rá. A vidéket azonban betakarta az este, mintha nem történt volna semmi, mintha békésen, esendben össze-össze borzongva pihennének szárnyai alatt az élők most is, mint előbb, amikor véletlenül egy-két veszendő lélekkel többen voltak.

— **Sorozás.** Barcsi járásbeli 1888, 1887 és 1886. évi állítás kötelesek sorozása az idén április hó 5, 6 és 7-én lesz. A sorozás Barcs községben a Garni szálloda helyiségében fog megtartatni; még pedig a következő sorrendben: április 5-én, Lakócsa, Felsőszentmárton, Komlósd, Kálmánca, Dombó; április 6-án, Barcs, Erdősokonya, Istvánvári; április 7-én pedig Babócsa, Szulok és Darányi jegyzőségek. Allitaskötelek száma 688.

— **Választók névjegyzéke.** A képviselő választók névjegyzékének 1910. évre leendő központi vál. elnök elrendelte, erre vonatkozó hirdetmények kifüggesztés végett a községi előjáróknak kiadat-tak. Ezuttal felhívjuk a közönség figyelmét, hogy akiknek a törv. kellékek meg-vannak, de valami ok miatt a névjegyzékből kimaradtak, kissé érdeklődjenek ügyük iránt.

— **Verekedő korcsmáros.** Istvándiban f. hó 15-én Fischer Vilmos korcsmáros, társaival üzletében idogáló Mócsi Istvánt elverte és kidobta. A verekedők a szigetvári kir. járásbíróshoz feljelentve lettek.

— **Az igazi tavasz.** Még néhány nap és a föld felszabadul a tél bilincsei alól. Vajha a beteg szervezet is megújíthat-nék, miként a természet a tavasz által! Balga ember, ki ha beteg, lemond a meg-újulás, a gyógyulás reményéről. Ez első-sorban azokra vonatkozik, akik bármilyen idegbetegségben, vagy ezekből eredő bajokban szenvednek. A reménységnek, a bizalomnak és a gyógyulásnak biztos mód-ját tárja fel a szer. védő emberek előtt az „Értekezés a Villa 100 Gyógyomlóról” című rendkívül érdekes könyv, amelyet ingyen és bérmentve zárt borítékban küld meg bárkinek az „Elektro Vitalizer Orvosi Ren-delő Intézet” Budapest, Károly-körut 2. félemelet 50. sz. ha lapunkra való hivat-kozással azt egy levelezőlapra kéri.

— **Vörös kakas.** Március hó 19-én Barson Wertheim József lakóházában kisebbszerű tűz tört ki. A tűz oka: a kő-ménybe vezető cilinderek egyik olda-lát a gerenda takarta, a tüzhelyből a cső-vön kihatolt melegségtől a gerenda tüzet fogott és kigyuladt, ettől a konyha, vala-mint a mellette lévő szoba mennyezete is tüzet kapott és égni kezdett. A kár 1000 korona. — A barcsi ö. tűzoltók ébersége és ügyességével sikerült a tüzet keletke-zésében elfojtani.

— **Fazék belseje.** Csokonyában tör-tént. Egy paraszt asszony fazékjával a kar-ján beállított a paphoz és hosszú-hosszu panaszos litániába kezdte a férje ellen. A panasznak főoka, cattanója az volt, hogy férje nagy étű le. Lám, mondta az asszony, ezt a fazékot még akkor vá-sároltuk, amikor férjhez entem és amely fazék akkor elégséges volt ahhoz, hogy kettőnk számára puliszkát főzzek benne: ma már azonban neki magának sem elég. Itt valami varázslat történt, vagy a férjé-vel, vagy a fazékkal. Segítsen tehát rajta a pápa. A tisztelendő úr kezébe veszi a fazekat, megnézi kívülről, de főleg belül-ről és aztán így szól:

— Nyugodj meg jó asszony, a faze-kadban van a hibád! Menj csak szépen haza, mosd ki a fazekadat és aztán min-den rendben lesz.

A fazék belsejében ugyanis három ujjnyi vastagon feküdt a piszok, mivel-hogy az asszony az esküvője óta nem mosta ki.

— **Támogassuk a Kossuth-Muze-umot.** 1848-ra örökké vissza emlékszik a magyar. Nagy idők voltak azok és nagy emberek a megteremtői. Ahitattal, kegye-lettel kell tekintenünk mindenre ami arra az időre emlékeztet. Meg kell becsülnünk a nemzeti küzdelmünkben ránk maradt emléktárgyakat, melyek egy szebb jövő kivívására serkentenek bennünket. És mi még sem adjuk meg ezen szent emléktár-gyak leggazdagabb tárházának a Kossuth-Muzeumnak azt ami magasztos hivatásá-

nál fogva megilletné. Hivatalos köreink nem teszik meg kötelességüket. A multban Bánffy, Széll, Tisza sőt a Fejérváry kormány is támogatta a Kossuth Muzéumot, csak a mai nemzeti kormány nem tesz érdekében semmit. Ezért fordulunk a hazafias magyar társadalomhoz, amelybe egyedüli reményünket helyezzük, hogy a Muzéum kiadványainak vásárlásával mentse meg a Kossuth-Muzéumot. 10 korona ellenében megküldjük Hock János Rákóczié című diszmutyát, melyből 20 koronás szalonn kiadás is van. 100—150 koronáért megküldjük „Kossuth Lajos azt izente” című hatalmas képet, mely 170 centiméter szélességével és 130 centiméter magasságával a legnagyobb színes olajnyomat a kontinensen. A 100 koronás kép egyszerű keretű, a 150 koronás arasznyi széles díszes arany keretben van. Tárgya fenszagos kivitele ehhez méltó. Ezeket a kiadványokat rendeljék meg és a Kossuth-Muzéum legértékesebb nemzeti gyűjteményünk meg lesz mentve, mely Bpest VIII. ker. Népszínház-utca 23. szám alatt van.

CSARNOK.

A láthatatlan becsület.

Elnök: Következik a Braun contra Grün becsületsértési ügy tárgyalása. Grün Joisel lépjen elő.

Grün Joisel: No ná, hát nem lép??

Elnök: Ha pedig sületlen viceket fog mondani, hát pénzbírsággal fogom büntetni.

Grün: Nu — és ha sülyt viceket mondok, mit kapok?

Elnök: Akkor tiz koronát szóok a nyakába.

Grün: Kérem a tiz koronát deponálni.

Elnök: Most azzal vádoltatik, hogy Braun Bendeguzt mindennek elmondta, csak jónak nem és a végén pofon vágta.

Grün: Leider ugy van! Bizonyo an más-kép nem lett volna, ha előbb vágom pofon és azután mondom neki minden szépet és jót.

Elnök: Az nem változtatott volna a dolgon.

Grün: Ich zoll e zo lébn, az ember nem tudja magát eligazodni a törvényes paregráfon. Azt mondja a nagyságos elnök ur, hogy azért vagyok becsületsértéssel vádolva, mert azt a Braun Bendeguztot előbb mindennek lehordtam, csak jónak nem és a végén pofonvágтам.

Elnök: Ne prézsmítáljon annyit. Elismeri, hogy a panaszost becsületében megsértette?

Grün: Nagyságos elnökléb. Mielőtt erre a kérdésre válaszolnám, bátor vagyok én egy kérdést feltenni!

Elnök: Csak röviden!

Grün: Teszem fel, hogy az elnök ur ünagyság zsebében van egy millió forint. Gott zol gebn, hogy ugy legyen! Teszem fel azonban, hogy mégis ninesen és én azt a ninesen egy millió forintot el akarom lopni: Ist das e verbrechen?

Elnök: Mit akar ezzel a számársággal?

Grün: Csak azt akarom tudni, lehet e olyasmit ellopni ami nines?

Elnök: Már hogy lehetne?

Grün: Nü akkor én nem követhettem el Braun Bendeguzon becsületsértést, mert Braun Bendeguznak nines becsület.

Braun: Tetszik látni nagyságos elnök ur megint sérteget.

Grün: Gott behit: én nekem most az eszembe sincsen! De mivel a nagyságos elnök ur most mondta, hogy a mi nines, azt nem lehet lopni, hát ami nines, nem lehet sérteni. Vagyis én nem sérthettem meg Braun becsületét, mert az se nines.

Braun (felugrik): De igenis van nekem becsület.

Grün (pofozni való együgyűséggel). Magánakh van becsület? Magánakh! Nu, ha van hát mutassa meg.

Elnök: (bajuszába mosolyog.)

Braun: Hát aztat gondol maga, hogy a becsület olyan valami, mint a tivülem, a cicesz, vagy a pajesz, vagy a thora, a mit az ember meg tud fogni?

Grün: Nu, hát milyen?

Braun: A becsület az olyan mint a dallesz, nem látni és mégis van.

Grün: E zo! Hát akkor bocsánatot kérem és kijelentem önnepélyesen, hogy én Braun urat nem akartam sérteni, mert most meggyőződtem róla, hogy az ő becsülete olyan mint a dallesz, vagyis van — csak nem látni.

Braun: Nur die Gall! Én nem bocsátom meg! — Kérem Grünt szigoruan büntetni.

Elnök: Miután vádolt önnepélyesen bocsánatot kért, de azzal panaszos nem elégszik meg, Grün Josielt 2 korona pénzbírsággal büntetem.

Grün (kifordítja üres zsebeit.) Nagyságos Elnökléb, miután az én zsebembe is beütött a becsület — akarok mondani a dallesz, ezennel appellálok.

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, Budapest, heti jelentése a tőzsdéforgalomról és a pénzpiacról.

Budapest, 1909. már. 18.

A tőzsde irányzata a lefolyt héten a kedvezően külpolitikai hírekre, melyek a közeli háborunak veszedelmére engedtek következtetni, határozottan lanyha volt és az összes forgalomba került értékek lényeges esökkenést szenvedtek.

A piacra került áru nem csupán a közönség tényleges eladásából ered, hanem igen nagy mértékben speculacionális contromine eladások is eszközöltettek és hogy az árhanatlások, dacára ennek nagyobb arányokat nem öltöttek, ez jeléül szolgál azon ténynek, hogy a tőzsde lappangó engagemente-okkal nem igen volt tulterhelve és ennél fogva a tőzsde alapja ez idő szerint egészségesnek mondható.

A forgalom egyes részleteiről külön beszámolni nem érdemes, miután a tőzsde figyelmét kizárólag a külpolitikai helyzet egyes fázisai kötötték le és egyéb mozzanatok egyáltalában nem keltettek érdeklődést.

Aunak megítélésé: vajjon a Szerbiával támadt conflictus csak háboruval lesz-e elintézhető, vagy pedig sikerül-e még a tizenkettedik órában a békés megoldásra módot találni, e pillanatban csaknem lehetetlen, de ha a logika és ésszerűség döntené el e kérdést, ugy a háboru veszedelme elkáritottnak volna tekintendő.

Éppen ma az esti órákban érkezik Párisból azon hír, hogy Franciaország, Anglia és Oroszország, kikhez Németország is csatlakozik, a béke érdekében Belgrádban energikusan közbejárni készülnek, felszólítván Szerbiát, miszerint keressen utat arra, hogy Ausztria-Magyarországgal békés megegyezés létesíthető legyen: a párisi értésítés egyben hozzáfűzi, hogy ezen közös lépés kedvező eredmény kilátásával kecsegtet.

Amennyiben a külpolitikai helyzet ezáltal tisztulást nyerne, ugy a tőzsdén rohamos javulás várható, melyet elősegítenének azon fedezeti vásárlások, melyeket az erősen előrenyomult contromine eszközölni kénytelen volna.

A hét nevezetesebb árfolyamváltozásai a következők:

	már. 11.	már. 18.
4 00 magyar koronajáradék	91.90	90.85
Magyar hitelrészvény	734.—	734.75
Magyar jelzáloghitelbank részvény	421.75	402.75
Rimamurányi vasmű részvény	524.25	507.75
Salgótarjáni kőszénbánya részvény	559.—	536.50
Beocsini cementgyár részvény	624.—	597.—
Denubius hajógyár részvény	269.—	256.—
Budapesti közuti vaspálya részvény	568.50	551.50
Adria tengerhajózási részvény	393.50	383.—

MAUTHNER-féle

konyha, kerti- és virág magvak kaphatók FRIED LAJOS áruházában BARCS. 1-2

Kiadó lakás.

A Tausz-féle házban 2-2 szobás lakás, nagy raktár, kert és mellék helyiségekkel kiadó, esetleg eladó. Bővebbet Holczor Fülöp vendéglősnél.

Lakás kiadó.

Barcstelepen a hatházban 2 szobás lakás kiadó Bővebbet, Klein Józsefnél.

Fiatal rőfös segéd

azonnali belépésre kerestetik, magyar, német, esetleg a horvát nyelv ismerete megkívántatik. Ajánlatok LEOPOLD FUCHS & Co céghez Slatina (Slavonia) intézendők.

Köhögés rokedtség és hurut ellen nincs jobb a

Réthy-féle pemetefü cukorkánál

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY felét kérjük, mivel sok haszontalan utánzat van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RÉTHY-felét fogadjunk el!

Ó jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyalkasodás ellen gyors és biztos hatásúak

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboza 1 és 2 kor.
Próbadoboz 50 fillér.

Fő és szétküldési raktár:
„NÁDOR” gyógyszertár
Bpest, VI., Váci-körut 17.

Éljen!

Egger mellpasztillája csakhamar meggyógyított!

Kapható:

BARCSON	Kohut Sámuel	gyógyszertárakban. 20-26
BARCSTELEP	Szőnyi Richárd	
SZIGETVÁR	Visy Sándor	
	Salamon Jenő	

Szőlőoltvány, amerikai és hazai vesszőeladási hirdetemény.

A nagyméltóságú Földművelésügyi Minisztérium 60900/1896. számú szokványrendelete szerint

válogatott első osztályú sima és gyökeres

Ripária-Portalis, Rupestris-Monticola és Vitis-Soionis

amerikai vadvessző, valamint ugyanily alanyokra nemesített, fenti rendeletnek mindenben megfelelő a legkiválóbb bor és esemege fajú

gyökeres fás és zöldoltványok ugyszintén hazai sima és gyökeres vesszők kerülnek nálunk ezen évben nagymennyiségben eladásra.

Badacsonyvidéki Szőlőtelep kezelősége.

20-26

Tapoleza, (a Balaton mellett.)

NOXIN

A legjobb
cipő-
krém

NOXIN

Raktár **BARCSON**:
Weisz Sándor és Friedmann Miksa
uraknál.

LEGNAGYOBB-SZŐLŐOLTVÁNYISKOLA
AZ ÁLLAMI FELÜGYELET MELETT LÉTESÜLT

MILLENNIUM

TELEP
NAGYŐSZ
TORONTÁL N.

TERJEBEDNE SOKKAT, HOLD
KÉSZLET SOK MILLIO
ÁRJEGYZÉK INGYEN

MILLENNIUMTELEPEN-VETTEM

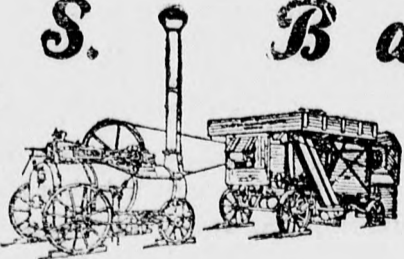
NEM A
MILLENNIUMTELEPEN-VETTEM

Legújabb divatu kemény
fabutor, szekrény és ágya-
o o készen kaphatók. o o
ZUMI ES PFALCZ
asztalosoknál **Barcs** Uj-utca.

ZVEIG SAMU mű es építő bádogos
BARCS, TEMPLOMTÉR.

Elvállal mindenféle e szakmába vágó munka-
kat, u. m. építő bádogos munkát, vízvezeték
csatornák, szőlőpermetezőket és mindennemű
nevezendő mű bádogos munkát a legesinossa-
kivitelben mérsékelt áron. 3-4

D o r n e r S. B a r e s
gazdasági gépraktár.
M kir. Államvasutak Gèpgyá-
rának Kerületi Képviselete.
A gazdaközönség
figyelmébe ajánlja

a
legújabb
rend-
szerű

gőz- és benzin cséplőkészleteket, páros és páratlan soru vetőgépeket,
aratógépek, rosták, boronák, hengerek és egyéb talajmivelő eszközök.

Versenyképes árak!
Árjegyzék és ajánlatok ingyen
és bérmentve.
edvező fizetési feltételek!